

játék
vers mese

b
e
c
s
e
y
HÁROM
Z
S
U
Z
S
A
SÜNI
A
TÓPARTON

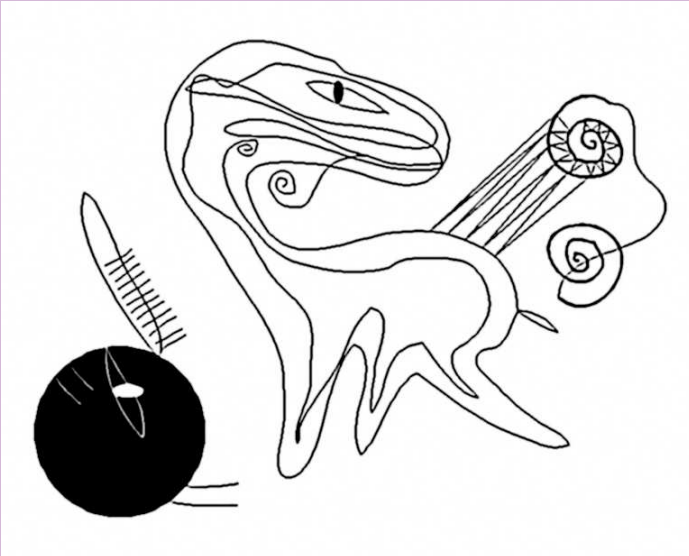
mese

játék
vers

HÁROM SÜNI A TÓPARTON
becsey zsuzsa

Volt egyszer egy iciripiciri sarkantyú
 vakvarjúra ráfércelve siskantyú
 szösze kavarantyún
 böske bogarantyún
 ködre pipantyú
 kovakőn lilantyú
 kallantyún körömre akadt
 porhóra tapadt
 popszarvú
 dagadtat hasadt
 pödört bajszt konyul
 leltárra szorul
 szagul
 szunyul tunyul
 taknyolt turul
 törőlkendőre torul
 orrból kiszorult
 sorsból kifordult
 törlekedőre titkult
 kitoloncult kolonc kult
 pörlekedőre tör-
 leszkedőre
 lekonyult
 tódult letarolt
 küldönc eltaknyolt
 párologtatóra fel-
 tornyosult

porzóra lyukadt
 póznára felakadt
 porhadtt korhadtt
 korzóra kurjant
 vakkant
 dögevőre ragadt
 kilyukadt
 dalra dingó fakadt
 dagadt didó
 könnybe lábadt
 trió talpadtat
 vakartat fellázadt
 elragadtat
 apadtat akart könnygázat
 kilábolt digó kémgázat
 könyvtárba záradt
 záradékolt kifáradt
 zarándok kiráz
 zárolt kizároltat bifláz
 kirázott elgázoltat tripláz
 jóllakottat kilakoltat
 ingázó
 irodázóra kifakadt trillázó
 atkára száradtat
 metéltet
 aknára elvéreztet
 elvégeztet

elvetéltet
 aktára helyeztet
 körbe vágattat
 körvágottat
 kiválogat
 kendőbe tárogat
 tálakat elvámoltat
 vándorlat
 vályogot kirakat
 vigyorlat
 köbre kifakadt
 tökre kiakadt
 köpködve karolt
 farolt figarolt
 pappolt pig nyalót
 pakolt
 nyerőre iktatott
 irattat igavolt
 igaz elzarándokolt
 elgáz elgázoltatott
 gazoltatott
 inda kirabolt
 irka indokolt
 indigó könyvbelábatolt
 robotolt
 könnyből kiáradt
 szavatolt

szalvétába tolt
 szavaltat kitold
 szagoltat beolt
 betolt
 kilökö kiszámolt
 könyvbe száradt
 leszámolt
 beszámolt
 szalad száladt
 szakadt száradt
 befáradt belábolt
 belegázolt kínbájolt
 lépdelt köldökön
 dagadt pocakú
 fennköltön
 döngölt hát-
 ra arc
 eldőlt harc
 eltört kvarc
 költő kudarc old
 oltó fukarcolt
 kukacolt karcolt
 kardélre hánytat
 bugancolt
 bökdös búgócsigát
 benne fél tortát
 lökdös falánk

fullánkra faláng
 véndiák palánkra
 pelenkára vigyáz
 bálintka
 pálinka betonkáz
 palinta fon akác
 vigyáz formára fészkelv
 bazárdra bárd
 hazárdra hozz
 hozsánna
 korház kozákra
 hosszában korzózva
 kolhez korpára
 kóstolva
 köptetőre kotta
 kivonni akarta
 bosnyákra vakarta
 vuk eltakarta
 vakarcs felnyalta
 bazárra pösze orr
 rőszke sehol
 prűszköl csehol
 csahol csihol
 csajol csukol
 ajtó kilincsol
 csürhe csekkol
 csak orrból

csapol
 pirol tirol
 túróf
 tintából
 pirul pulykából
 panni parmezánból
 ok okoztat foszt
 felosztat
 fokoz
 elnapoltat
 feltunkoltat
 fogoltat
 fogottat
 fagottat
 feltromfoltat
 figarolt fukar volt
 szerepére ostrom
 gigavolt
 gold ikra
 szikrára írta
 irka
 sziklára vonszolta
 indo kínára taglalta
 taposta ármány
 vámház
 kimosta
 paplanból

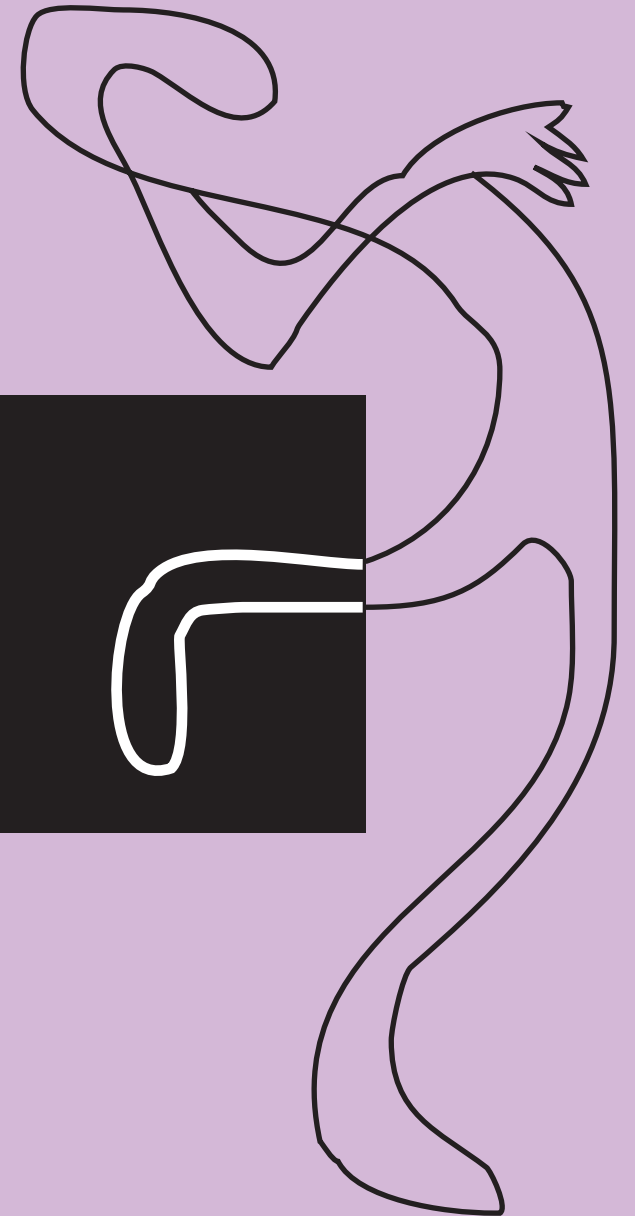
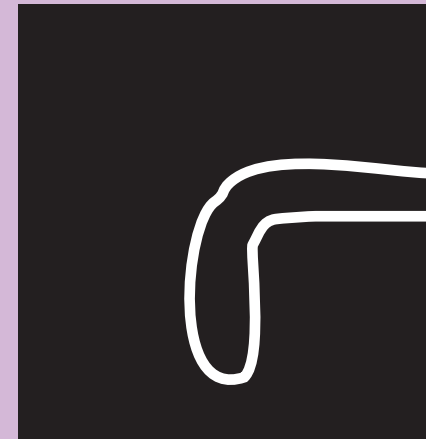
kioldozta
 fogdosta
 fércre aggatta
 álmodóra felkoncolta
 almába harapta
 kinek kinek álmába
 belevarrta
 dunyhán hever
 dalida
 szépen szárad
 párlat
 párba zárat
 zárlat zártat
 szoknyába szurdokot
 bezárat
 boncolt betolat
 bevonat bevontat
 köp nyögöt
 nyom
 ölen
 köbgyököt
 kun öldököt
 kód nyögöt
 von köldök
 vontatóra
 ködmön
 köt ökröt

kurdok könyököt
 kölyököt
 un ünő
 ülőre tündökölve tűnő
 sekrestye szerencse
 szelencére szekrence
 emerence
 imakönyvbe
 szekrénybe
 álmodó andalítón
 inda rögre
 könyök ökölre
 ödönre
 ködmönke
 felöltőre köpdöste
 karóra lökdöste
 kunkorra pödörte
 kiötlötte
 nyelvre özönlötte
 bajuszra kente
 késre fente
 fannira force
 fortéra fortélyra
 felekezetre kondérba
 eresztette
 eltemette
 kiemelve kimentette

előntötte
garatra giga
gégére
elementette
eldöntötte
fának
ki az aki
döntötte
dalba döngölve
döngicsélve
dobolva
önmagára ráhajolva
hajóba
beszállva
száraz ágon kószálva
terepcipőbe örökre
bezárva

bazárnak ajtaja
nyitva tart
míg tart e dal
barázdában
kokárda
köldökre kordában
lokálban
kunkorda
kajáldában

kaporka
bordalban
kunkorka
huncutka
torz
borzonka
gordonka
összetaposva
megborzonga
ádámka zajongva
zajzonka
összehúzódba

Három süni a tóparton

Mackó és én nagy nehézség árán végül megpillantottuk a tavat. Biciklikkel érkeztünk, áttoltuk a száraz, lekaszált, apró tüskés, gyér növényzeten az ösvényről a mezőn a kerékpárokat, majd fenn a töltésen hagytuk őket, közel, hogy azért láthassuk, mi pedig leereszkedtünk a partig. Kissé meredek volt a lejáró és homokos, vigyáznunk kellett. Közben végig a mezőn, de inkább csak a part felső töltésrészén, a mező part menti közelségében egymás után sok kis apró lukakra leltünk, azt hittük, pocok luk vagy ürge, ilyesmi, én egyikből kirepülni láttam előbb egy, majd egymást követően több apró méhet. A többi hasonló luk üres volt. Alighogy leértem, mert előbb én, majd mackó vettük közelebből szerre szemügyre a tópartot, a zajra, közelségemre 2-3 ijedt, hatalmas barnás-szürke vadnyúl szökkent ki a naptól kiszikkadt növényzetből, éppen orrom előtt. Mackó már előbb jelzett hátam mögött kiáltva, nyúl, nézzek hátra, de elmulasztottam, egyiket még épphogy tekintetemmel a távolban elkaptam. Elsőre mackó azt hitte, őz, a nagysága miatt, de végül kiigazította, hogy mégis nyúl volt. Nem volt olyan nagy, mint az őz. Nekem óriásnak tűnt ott messze.

Ez utóbbi mégis inkább később lehetett, már amikor maci jelzett, fenn a töltésen, mert határozottan emlékszem hirtelen meglepettségemre, hogy éppen előttem ilyen közelségben ekkora hatalmas nyulak röppennek fel, és oly hirtelenséggel, ahogy felvillantak, tűntek is el a nádasban. Nem láttam addig ilyen nagy, barna nyulakat. Milyen hosszú fülek és lábak... Mert ha a maci jelzése korábban lett volna, hiába, még ha a nyúl olyan távol is, nem lepődtem volna meg később annyira ettől a hirtelen jött közelségtől. Mellesleg a tóparti növényzet nem is volt olyan végtelen,

mint a mezei, így nem is értettem, olyan gyorsan hogy váltak láthatatlanná, hiszen az ugrástól 2-3 méteren túl már kopaszabb volt a föld, kis

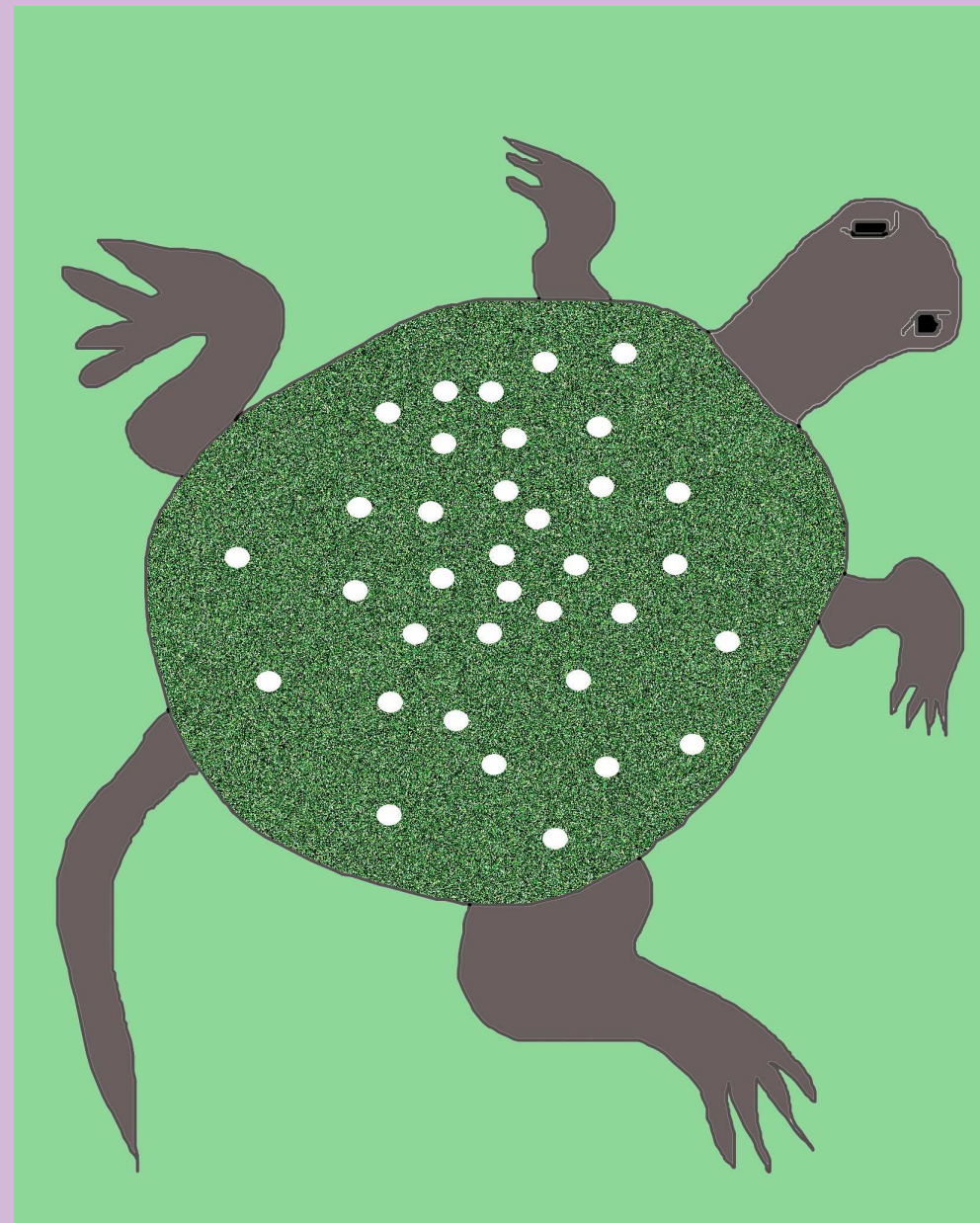
emelkedő dombresz, a ház a hozzá tartozó pajtaszerű mellékrészekkel. Hogyan lehetett olyan gyorsan eltűnni.

A kutyák, mert kettőt láttam talán, már érkezésünkkor ugatással fogadtak. De csak olykor-olykor ugattak, inkább a legelején. Aztán békén hagytak bennünket. Mikor már mackó is leért, épp készültünk volna levetkőzni és elindulni a víz felé, de még egészen a part szemügyre vétele elején, mondom mackónak, nézd, milyen szép nád fedél, és alighogy lépnék a fűre, lábam alá nézek, mi ez a valami, ami éppen olyan állagú, formájú és színű, mint a nádtető, micsoda dizájn itt a természet ölen, amikor az az apró valami a földön elkezd mozogni. De hiszen ez sün. Ez egy sündisznó. Mackó is nézi, tényleg az, egy egészen gyermek sün, fiatal, piciny. Nem félt közelségünktől, nem akart elszaladni, ezért mi is bátrabbak lettünk vele. Én hozzáértem előbb a süni tüskéihez, meglepődtem, hogy nem is szúrós, épp csak kellemesen hegyes az ujjamnak, olyan egészen csak tompán hegyes, akár egy finom, de érdes seprű szálai. Hiszen csak gyerek, még nem nőttek ki olyan tüskésre a sörtéi. Én csak a kis fejét simogattam, ahol találtam, mackó mondta, hozzak neki szilvát, amit gyűjtöttünk az utunk során a fákról. Találtunk apró fekete szemű cseresznyét, almát, sárga meg vörös szilvát. Végül maci ment fel egy szilváért, kipróbálni szereti-e a sün a gyümölcsöt, én annyira el voltam ragadtatva a kis apró állattól, amilyent ilyen közelségben még sohasem láttam. Odatette a kis szájához a földre, megszagolgatta, nyalogatta, talán meg is kóstolta, de nem nagyon lelkendezett érte, így maci anyáskodni kezdett vele, nyújtotta ujjával a szilva darabot egyenesen a szájába, rávezetve próbálva taníttatni a kis állatot, hogy az finom, egye csak meg, bízhat benne. A kicsi sün meg nyaldosta hol az ujját, hol a szilvát, harapdálva hol az ujjat, hol a szilva darabot. Mackó mondta is,

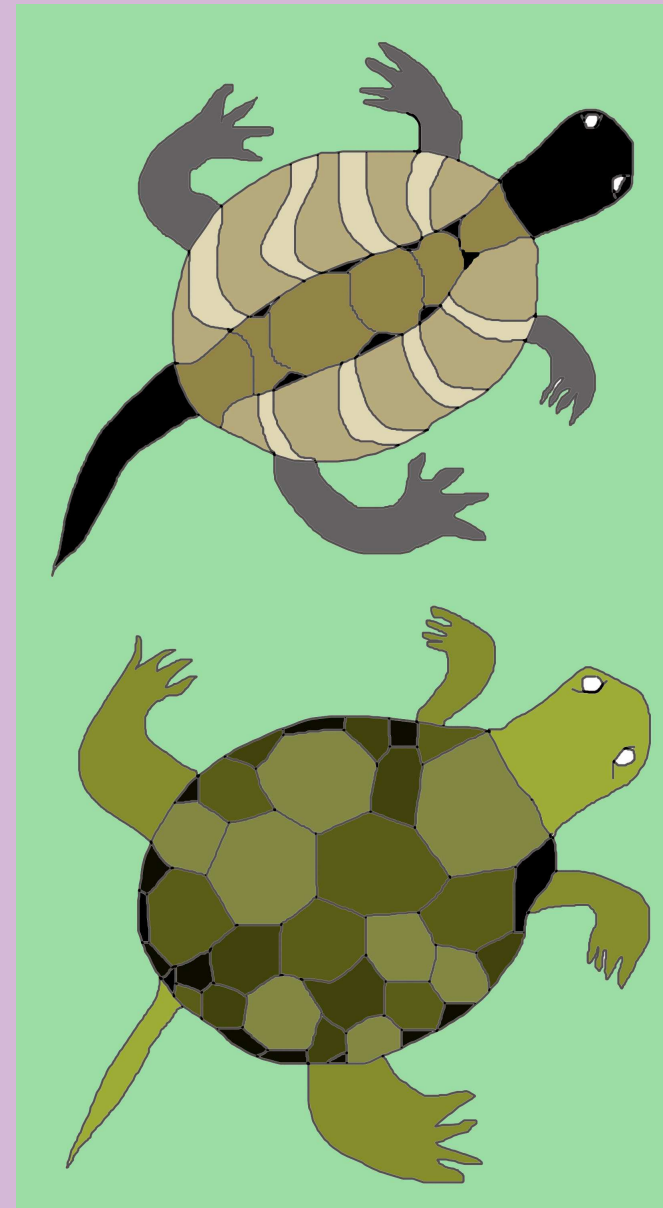
milyen finom kis foga van, nem fáj a harapás. Én közben mondogattam mackónak, olyan most, azt hiszi ez a kicsi sün, hogy ő az anyja. Azt elfelejtettem mondani, hogy valójában, amikor a kicsi sünnünk tovább ment, követtük, és egy bokorban még két kicsi társát találtuk meg, egyik, ha nem is olyan mozgékony, mint a mi sünnünk, de ide-oda mozgatta testét, orrát, fejét, a harmadik sün meg inkább alhatott, pihent, majd egészen apró mozdulatot tett fejével, szájával, hogy jelét adja, ő is él. De ez a harmadik kicsi sün inkább egy helyben maradt továbbra is, szinte alig életjelet adva magáról, észrevétlen. Mondta is utólag mackó, hogy ő nem is látott, csak két sünt. Egyik, amelyik folyamatosan elkószált, harapdálva földet, zöldet, mindent mi útjában, apró rovar, bogár is, a második kis egy helyben mozgékonyabbik sün volt a mackó társa, azaz hogy ő fogadta társul a mackó ujját a szilvával. Valósággal mászott fel ujjaira, karjára, a kis orrával, szájával harapdálva. Szinte behunyt szemű volt a három kis sünnünk, azért is mondtam macinak, ez a kis sün azt hiszi, az anyukája vagy, úgy fogadja kezedből az ételt, és közben nyalogatja ujjaid. Az történt ugyanis, ezt is közben mondtam mackónak, hogy én láttam út közben egy elpusztult nagyon nagy sünt, mozdulatlan, kissé laposan élettelen, inkább csak a bőre a tüskével lapult szét az úttesten, miközben elhaladtam mellette a földes ösvényen a biciklimet tologatva, mert olyan szemetes és növényvel benőtt volt ez a mellékút, hogy nem lehetett felülni a biciklire és úgy közelíteni a tó felé az aszfalt úttesttől. Szomorúak lettünk, amikor helyeselt mackó, hogy igen, akkor valószínű ez lehetett az anyjuk. De mondom, messzebb volt, még egészen a földes út elején, talán még az előző földes úton. Mellesleg az volt a szemetesebb, akkor talán mégis inkább ennek az utóbbinak az elején lehetett. Három kicsi sün maradhatott így egyedül, még szinte tanulták, hogyan is

boldoguljanak. Az enyém, az első sün, amit megpillantottam, és végig követtem útját, egészen, míg be nem mentem a tóba úszkálni, és aztán még azután is kicsit, bár közben elkódorgott, ez a sün volt a legélelme-sebb. Még itt-ott feltűnedezett a mozgó tüskés hátával, míg öltözködtünk és beszélgettünk a kicsi sündisznókról. Hogy milyen kedvesek, aranyosak. És hogy egyáltalán nem félnek tőlünk, még nem tanultak meg félni, nem volt idejük, az anyjuk túl hamar elment, eltűnt az életükből. Mackó még mondta, hazavinnénk-e egyet, de hol tartanánk. Bérházban, társasházban a lakásban nem érezné jól magát, és mi sem tudnánk elég jól vigyázni rá, talán itt a legjobb neki, nem véletlen, hogy éppen itt van-nak, itt találkoztunk velük. Hiszen ez az ők otthonuk, telepük, helyük, itt a természetben. Itt kedvükre kószálhatnak, és mindig van ennivaló. Csak most gondolom, mi is emberek, mennyire természetellenesen élünk ebben a jelenlegi társadalmunkban, ugyan védetten házainkban, kényelmünkben, amit pénzzel kell megszerezniünk, élelmünk, mindent, amit a mienknek mondhatunk, érzékelhetünk. A biztonságunkat is pénzzel szükséges megfizetnünk, és csak az élhet jól, aki megkeresi magának a pénzt minderre. Vagyis az él jobban, aki minél több pénzt keres, hogy a finomabb ételeket is mindent a kényelméhez megszerezhet, hogy nem-e természetesebb volt az a világ, amikor az ember kinn a természetben élt, ugyan kis barlangokban, saját kézzel tákolt egyéb házikókban, sátorban, de az ennivaló ott volt kéznél, vagy ha kicsit távolabb is, érte kellett tenni erőfeszítést, mégis szabadon és természetesebben élhetett az ember. Az igaz, a gyümölcsfák nagytöbbségét, magokat, miegymás, valakinek mégis el kellett ültetni, de ez már meghaladja e könyv tudáshatárát, hogy melyik növény volt már természettől fogva meg és melyiket volt szükség felfedezni és hogyan, mennyi időnek

kellett eltelni, míg egy ilyen felfedezés megvalósulhatott. Noha valószínű a veszedelem is nagyobb volt, mert olyan volt régebben is a világ, hogy valamitől mindig kellett vagy lehetett félni. Sohasem élhetett az ember igazán szabadon, elégedetten, boldogan, védetten minden veszélytől. Ha nem a természet veszélyétől kellett félni, akkor éppen a másik embertől, aki elvett és elpusztított mindent, felgyújtott házakat, később, amikor már az is volt. Valaki vagy valami mindig útban volt, hogy ezt a felhőtlen nyugalmat megtörje az ember számára. De kérdem én, a természet veszélye nem-e éppen olyan, hogy hiába védekezik az ember nagy házakkal, egyéb védőerővel, eszközzel, olykor önpusztító eszközzel, fegyverrel is, de akár fegyver nélkül is, az ember, míg ember élt, mindig pusztította önmagát, fajtáját, akár az övéből, akár nem, a természet így se úgyse ismer határt, ha egyszer benne a veszedelem elindul. Ha a természet egyszer mérges lesz, mert mondjuk arra a méregre neki éppen akkor és ott, szüksége van, hogy az a méreg belőle kitörjön, valamiért, hogy valami más fennmaradjon, az embert meg elpusztítja ugyanaz, ami amannak éppen a jó. És aztán most is, amikor annyi szép, erős ház megépül is, az ember akkor is pusztít, lerombol más házakat, amit épp nem ő, hanem a másik ember épített fel. Hogy ha így sem olyan jó ez a világ, meg úgy se, azaz hogy mindegy valójában, hogy fejlett a világ vagy kezdetleges, akkor nem-e mégis a természetes világ volt a jobb, amikor még nem kellett az embernek ellencselekvést, pótcselekvést kifejteni. Értem ezalatt, hogy olyant, ami nem természetes cselekvés, vagyis amit szeretne cselekedni, annak éppen az ellenkezője, hogy elérje ennivalóját, a kis ház helyét, amiért most, még a helyért is mennyi sok pénzt kell fizetni. Akkor csak azért dolgoztak meg az emberek, ami szükséges volt a fennmaradásukhoz, közben szabadon éltek, azt tehették, amit akartak, és ezért a

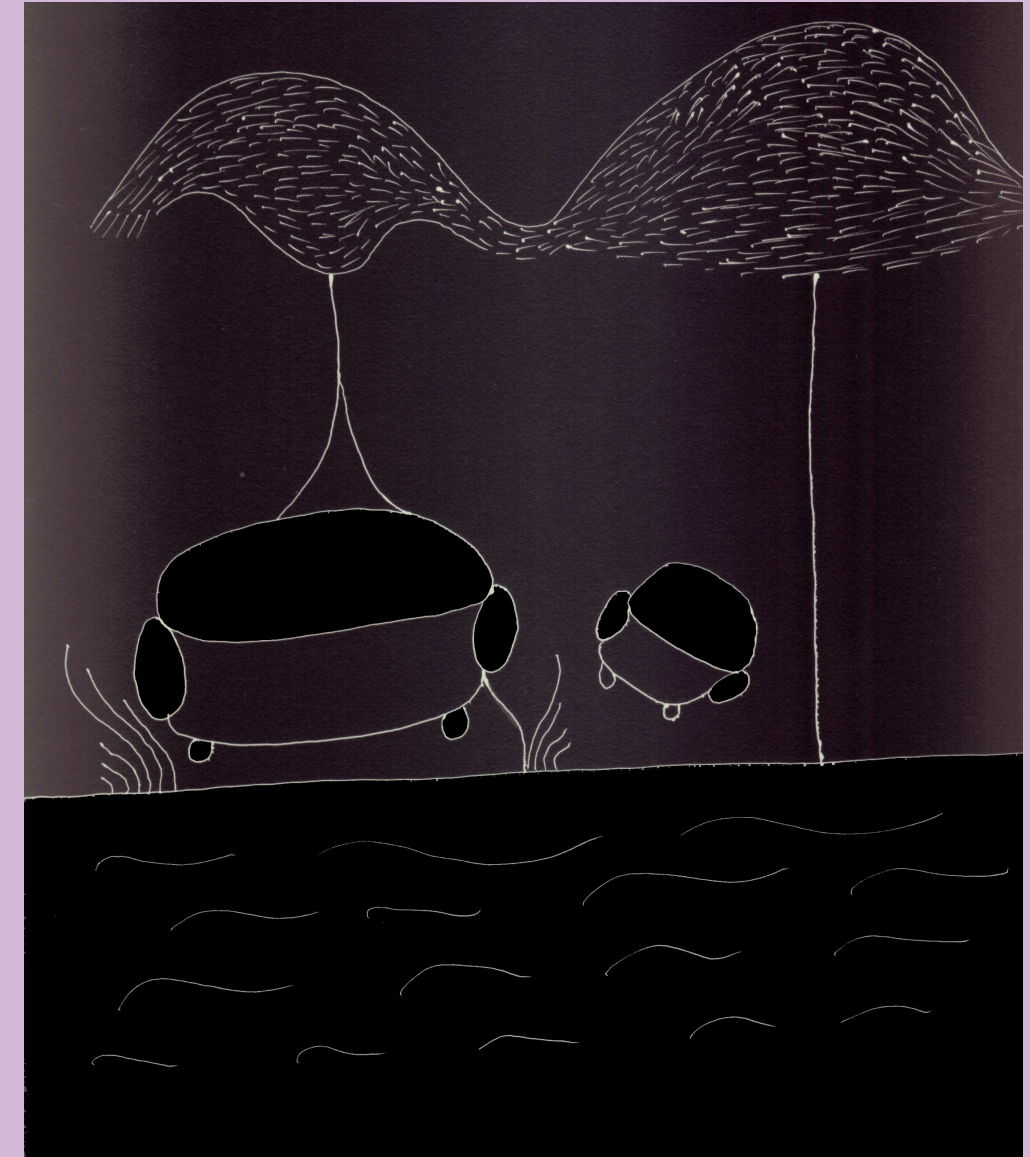

szabadságért nem lettek megbélyegezve, lebecsülve, nem lettek kinevetve vagy kitaszítva, kirekesztve, a többi ember közül. Ha kiszakadt, akkor csak azért, mert így volt neki jobb, vagy, csak mert így volt természetesebb, vagy valami másért, mert akkor is voltak különleges vagy megfeythetetlen okok. Igaz, bizonyára akadt ott is egyéb, amiért ki lehetett nevetni vagy el lehetett embereket különíteni, na de mint mondtam, ez a világ többé-kevésbé mindig tökéletlen volt. Azért, másik oldalon azt sem mondanám, hogy ne lenne kellemes szabadon autókázni egy kellemes útszakaszon, egy még kellemetesebb cél felé, bizonyosan vannak ilyenek is, nemcsak bűzös melegben vagy jégfagyos hidegben autókkal zsúfolt dugókkal telt utak, amikor az idegszájai az embernek majd megszakadnak már eleve a strapás munkahelytől, nemhogy ami még a hazaútig várja. Vagy akár hajón lebegni, esetleg repülővel a légtérben felhők közt repdesni, lengeni, pillanat alatt eljutni a világ egyik pontjából a másikba, ez is micsoda csoda, hogy ilyen lehet, mindazzal együtt itt is mennyi kockázat, veszély a kényelemért, jólétért, jó érzésért, szóval nehéz az egyensúlyt megtalálni, hogy mindenki megtalálhassa a maga szabadságát, és ebben ne legyen gátolva másik ember, csoport vagy rendszer által. Szóval, hogy egyformán minden ember jól járjon az éppen számára szükséges vagy kíváncsatos szabadságában. És mi van akkor, ha egyik ember ténylegesen rászorul a másik ember szabadságára, mert éppen akkor lehet ő szabad, ha használja a másik ember szabadságát, szóval ez is példa arra, hogy a világ akarva-akaratlan mennyire tökéletlen. De ez is mennyivel elviselhetőbb, igazabb lehetne, ha pusztán azon emberektől vennénk el a szabadságot, akik maguk önszántukból kívánják adni, nem azért mert muszáj, különben egyáltalán nem boldogulhatnának, vagy éppen hogy így is meg úgy is egyformán

boldogulnának, s mint ilyen egyáltalában nem oszt nem szoroz, hogy adnak, vagy nem adnak, így nem élik meg annak elvesztését kudarcként. Itt az egyáltalában nem boldogulhatnának kétoldali jelentést is sejtet, ildomos a fenti mondatrészt az egészhez viszonyítva mindkét értelemben megvizsgálni. És aztán itt lenne még az is, hogy olyan is van, amikor az adomány által, mármint az, hogy valaki adni tud, egyúttal valamit elveszíteni, elengedni képes, másik oldalon éppen hogy ennek következményeként jobban boldogul.

Végül is ezt is, azt is ki kell próbálni, a kezdetlegesebb és a bonyolultabb rendszerben élhetést, legalábbis meglenne a lehetőség kipróbálni, aztán még mindig lehetne a jobbikat választani, ki-ki magának megválaszthatná, szabadon, nem csupán szükségszerűen, rendszertől vagy másik embertől függően. A probléma viszont az, hogy az emberiség útján nincs visszafele út, csak ha a világ teljesen összeomolna, kezdődhetne minden előről. Meglehet, éppen a természet lesz egyszer ebben segítségünkre? Azért ez sem kecsegtet túl nagy reménnyel, hogy akkor jobb lenne. Marad tehát, hogy csak előrefele lévő utakat lehet választani. És milyen érdekes, ez a véletlen egybeérés, az előrefele, ami a vég felé közeledés, és az előről kezdés, ami a kezdet, mint egy kör vagy inkább gömbszerű, összeér. A két vég, ahogy szépen egymásba ér. Mint a kígyó, amikor farkába harap. Mi például, emberek, még talpunkat sem érinthetjük normális esetben fejünkkel, tehát ilyen gömbszerű helyzetbe is csak kiváltságos ügyességgel kerülhetünk, addig bizonyos állatoknak ez is milyen egyszerű. Na de, nekünk, embereknek ez a kiváltság nemcsak fizikai, de szellemi úton is megvalósulhat. Vagy akár együtt, mindkettőn. Ez a végből való újrakezdés viszont fájdalommal, keserőséggel járna, sok-sok

pusztulással, úgy hogy a jelenleginél is nagyobb baj az emberiségre nem kecsegtet jóval, legalábbis most ebben a könyvben szeretnék, talán mackó is így szeretné, a sünök is, egy biztatóbb, barátságosabb előretekintéssel folytatni, a holnapba való lépdelést.

Igaz, hogy a mi jelenünkben, egyelőre, amikor éppen ezek a sorok íródnak, a természet mérge sem tör ki mindenhol, ugyanúgy, ahogy az emberek mérge sem mindenhol a földkerekségen egyforma, tehát most még nem egyszerre lesz vég, mert nem mindenhol a földön mérges a természet sem. Van ahol biztonságosabb, de vajon meddig, nem ismerhetjük a természet rendjét, vagy éppen rendetlen természetét, ami csak nekünk rendetlen, valójában lehet, hogy neki éppen az a nekünk rendetlennek tűnő a természetes. Hogy az ő rendje más, mint a mi rendünk, amit mi helyeslünk.

Ahhoz hogy az egyik embernek nagyobb háza lehessen, meg egyéb másból is neki több vagy jobb legyen (ez megfeleltethető nagyobb vagy kisebb embercsoportokra, társadalmon belül is, bár ma, különböző rendszer- és érdekszférák eszköztárában ezek is annyira összekeverednek), valaki mástól valamit el kell venni. Vagy annak a szabadságát, azzal, hogy neki, az ő kényelméért kell annak a másinak dolgozni, vagy ha akkor saját választott életvitelszerű munkájában volt szabad, megfosztani ettől a szabadságtól vagy munkaképtelenné tenni, esetleg munkanélkülivé, ami azt is jelentheti, hogy az a munka, amit végez, a társadalom számára nem célszerű, tehát aki végzi, nem szerezhetsz pénzt belőle, tehát kevesek az esélyek a hosszabb távú túlélésre. Vagy valami más még ennél is ravaszabb, esetleg kegyetlen módot kieszközölni és végrehajtani a cél érdekében, de mindegyiknek az a vége, hogy valaki másnak, annak a másinak rosszabb lesz. A mérleg sehogy sem képes

kiegyenlítődni, mert vannak erősebb, valami módon hatalmat megszerzett emberek, és vannak, akik a természetes utat keresték, az egyszerűbbet, a szabadabbat, és az, ehhez a másik, a hatalmat megszerzett emberi erőhöz viszonyítva gyengébbnek bizonyult. Mert a földön a jelenlegi társadalmunkban, életterünkben mindig az a kérdés mihez viszonyítunk, mi a kiindulópont, és most a pénz az. Tehetetlenek vagyunk és kiszolgáltatottak. Igaz, van olyan is, hogy az, aki azért többet dolgozik, hogy jobb háza legyen meg több és jobb mindene, azért maga dolgozik meg úgy, hogy nem vesz el szabadságot a másik embertől. Ez az ő választása. Mindenkinek lenne vagy van saját választása, ha hagyják. De így vagy úgy valahol mindenki kiszolgáltatott. Ki a pénznek, mert csak az által lehet jobb valami, ami neki fontos, ki a másik embernek van kiszolgáltatva. Aztán van, aki éppen a pénztől lesz szabadabb, és nem is tudja, mennyire a pénz rabja. Leél abban a tudatban életet, hogy ügyessége folytán a mások munkájából gazdagodott meg és lett boldogabb, és nevet a markában, közben pedig, itt megszakad a szál, hogy mi történt, vagy mi a valóság. Nem ebbe a könyvbe tartozik. Pedig ahhoz az ügyességhez is kellett áldozatot hozni, mert van olyan áldozat, ami ugyan látszik, és mégse az, és van, ami nem annak látszik, és mégis az, nos, elvesztett közben egy teljes másik életet, egy másik lehetőséget. Végül is, ahol a pénz az úr, ott az is, aki a pénz birtoklója, előállítója, és az is, akinek nincs ebből, ki-ki, másért, ugyan, de mégis csak kiszolgáltatott. És aki kiszolgáltatott valaminek, az nem szabad. Igaz, van, akinek nincs szüksége szabadságra. Van, aki képes leélni életet úgy, hogy meg sem ismeri mi a szabadság. És úgy veszi el a másik ember szabadságát, hogy még csak azt sem tudja mi fán terem a szabadság. Mindenféle szomorú dolog van, még ennél is sokkal több, mint ami ebbe a könyvbe

beleférhet. Mert még olyan is van, akinek sok pénze van, és ő maga nem ismeri a szabadságot, mégis képes adni egy másik embernek szabadságot. Öntudatlan, vagy, mert felismeri, a másinak még nagyobb szüksége van a szabadságra. Aztán olyan is van, akinek rengeteg sok pénz kell a szabadsághoz, és olyan is, aki rengeteg sok pénzt kellett elveszítsen ehhez a szabadsághoz, és még olyan is, akinek rengeteg pénzébe került ez a szabadság.

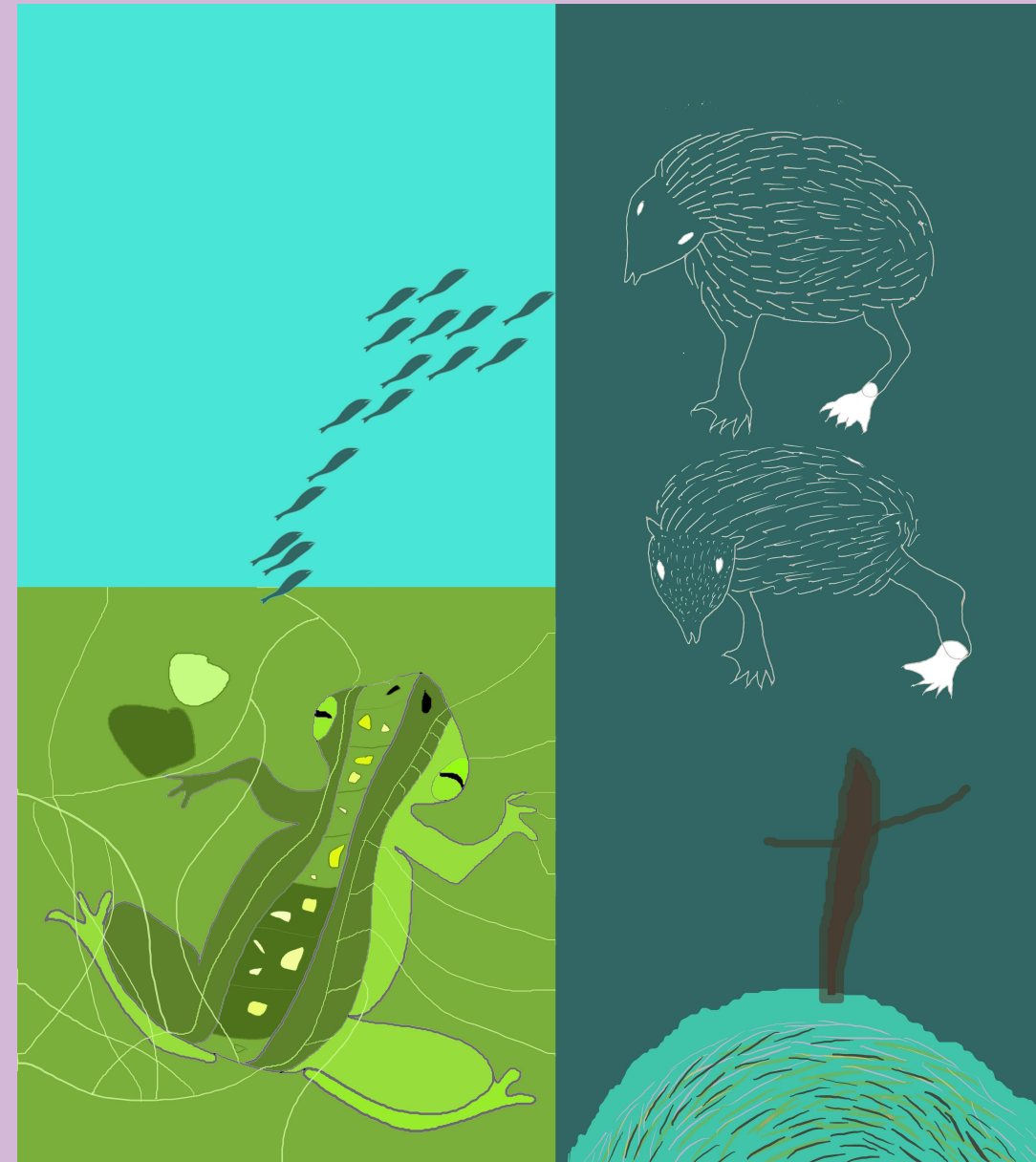
Ilyen ez a pénz meg a szabadság. Attól függően éppen hogyan forgatjuk, más oldalú.

Természet és ember egyensúlya. Álom. Van, aki szerint ez az álom is unalmas, mert mi emberek a zaklatottsághoz, a változáshoz, a kiszámíthatatlansághoz lettünk szoktatva. És hát ebben is van valóság, különben miből tanulnánk. Ki a más hibájából, ki a magáéból, attól függően éppen az életben milyen szerencséje volt. Múlt időben írom, mert halandó az ember. Kicsit ki lehet húzni ezt a halandóságot halhatatlanságra, kinek hogy sikerül, vagy kiket hogyan segítenek, inkább, de semmi sem örökkévaló, csak az ideológiák, akiknek az emberek, mi, vagyunk eszközei is, elszenvetői, és létrehozói, kieszközölői is. Hogy azok, már-mint az ideológiák képesek-e kikopni, végleg elfogyni, nem tudni. Mindig teremnek újak, vagy a régiek átfarmálódnak ebben a folyamatos mozgásban, kicserélődnek, és hosszútávon lesznek név szerint emberek, akikre ezeket rá lehet aggatni, ez is szolgálva jó vagy rosszabb tanulságként. Sok fáradalmas élet megy rá azért ezekre az ideológiákra is. Mert hát minden csak valamiből van, a semmiből nincs semmi se.

Na de a mi sününk. Túlságosan nagy kanyart tettem. Tettünk, mert maci is tette velem, csak a betűket írom én. Végül is, ha nincs ő, bicikli sincs,

és akkor ez a bicikliút sem. Minden valamiből lesz, a semmiből nem lesz valami, legalábbis az ember erejét, eszközét, lehetőségeit tekintve. És van olyan is, amikor az erősebb ember a jó, aki jó sokat tud felemelni, és van, amikor a gyengébbnek látszó ember az erősebb, amikor nem fizikai, tömegsúlyokat kell felemelni. Tömegsírokat, hangzik a szóból, különös, mintha ezek kívánnának felemelkedni.

Minden közben valahogy kiegyenlítődne, ha rendben működne, de az ember szereti a rendetlenséget, mert izgalmas, és benne megtörténik sok minden. Főleg akkor érdekes ez a minden, ha éppen nem vele történik a rosszabbik fele, mert a mindennek lehet jó meg rosszabb fele is, és az ember szereti, ha vele csupán jó történik, és a vele szemben vagy mellette állóval történik meg a rossz, maga a tudat, jó látni az embernek, van más, másik ember, akihez képest ő biztonságban van. Ilyen az ember. Ráadásul az ember, ugyanez, vagy egy másik ember még önmagának sem igaz barátja olykor, nemhogy másnak lenne az. Az ember természetéből adódóan tehát szereti biztonságban tudni magát, ez az alapkövetelmény, így lettünk megalkotva. Bár az is bizonyos, hogy elsősorban ezt a biztonságot nem egy külső rend határozza meg, bár van, akinek éppen ez a külső rend ad békességet, azaz hogy működéséhez pontosan elég ez a külső rend, a látszat, ami kétségtelen sok esetben kellemesebbé teszi a közérzetet, és sok jó dolgot elindíthat. De éppen annyira lehet félrevezető vagy ijesztő, félelmet keltő is, mégis ki-k számára szükségszerű belső rendből állna, ami lehet egy motorikus örökmozgó gépezet, vagy olyan, ami fenn lobog valahol fölötte. Mindig ez a tudat éhség, hogy van, hogy ez kielégül, de bizony van, hogy csak többé-kevésbé vagy egyáltalán nem sikerül ezt a teljes egyensúlyt elérni, ami van, hogy tényleg elérhetetlen, de ő, az ember mindig igyekszik azt

elérni, bármi áron is. És itt megint egy ellentmondás, amikor a bármi áron is jelenthet jó és rosszabb árat is, mert időközben itt-ott kibővülnek vagy rövidülnek, esetleg átcserélődnek mondatrészek, s hogy, hogy nem, hogy ne csak szépen egymásba érjenek a végekről a gondolatok, hanem ütközés, ellentmondás is keletkezzék, minekután e zavar elgondolkodást serkentsen. Hát ilyen a mi rendszerünk, az emberi agytekervényünk rengeteg mindenre képes, ha kicsit többet használunk belőle, mint ami hivatalosan is átlagos. (Csak zárójelben jegyzem meg, ha 100 %-ban képesek lennénk használni az agyunkat, bizony ez az ütközés is elkerülhető lenne, de még mindig inkább ütköztetés meg egymásban érés, itt most egymásba érés, csak hogy legyen játék még e kettő között is, tehát inkább ezek, mint egy helyben toporgás, vagyis semmit nem tevés ezen az agypályán. Az megint más dolog, hogy az igazán semmihez elérni a kész tökély, amikor már tudatában vagyunk, hogy ez a semmi, ahová végül küzdelmek és akadályok során elértünk, maga a mindenség, mert a tökéletes elérésénél kattánás lesz, és végül megérezhetjük ezt a lebegő semmit. Onnantól már nem kell tovább küzdeni, mert végig ebben az állapotban maradhatunk, ekkor már a véget nem érzékeljük, hiszen időtlenségben vagyunk. Az még itt fontos, hogy a semmihez semmivel el nem érhetünk, vagy ha igen, sem ez a lebegő semmi lesz jutalmul, hanem valami egészen más semmi, ami nem képes ezt az érzést előidézni.)

Szóval, a sününk, ott hagytam abba, vagyis közben türemkedett ki, alakult ez a nagy sérv a gyomorbélben az izomkarok között, hogy sünjeink a természetben kedvükre kószálhatnak, és mindig van ennivaló. Bár védtelenek is, gondolom utólag, egy nagyobb, tapasztaltabb éhes állat-

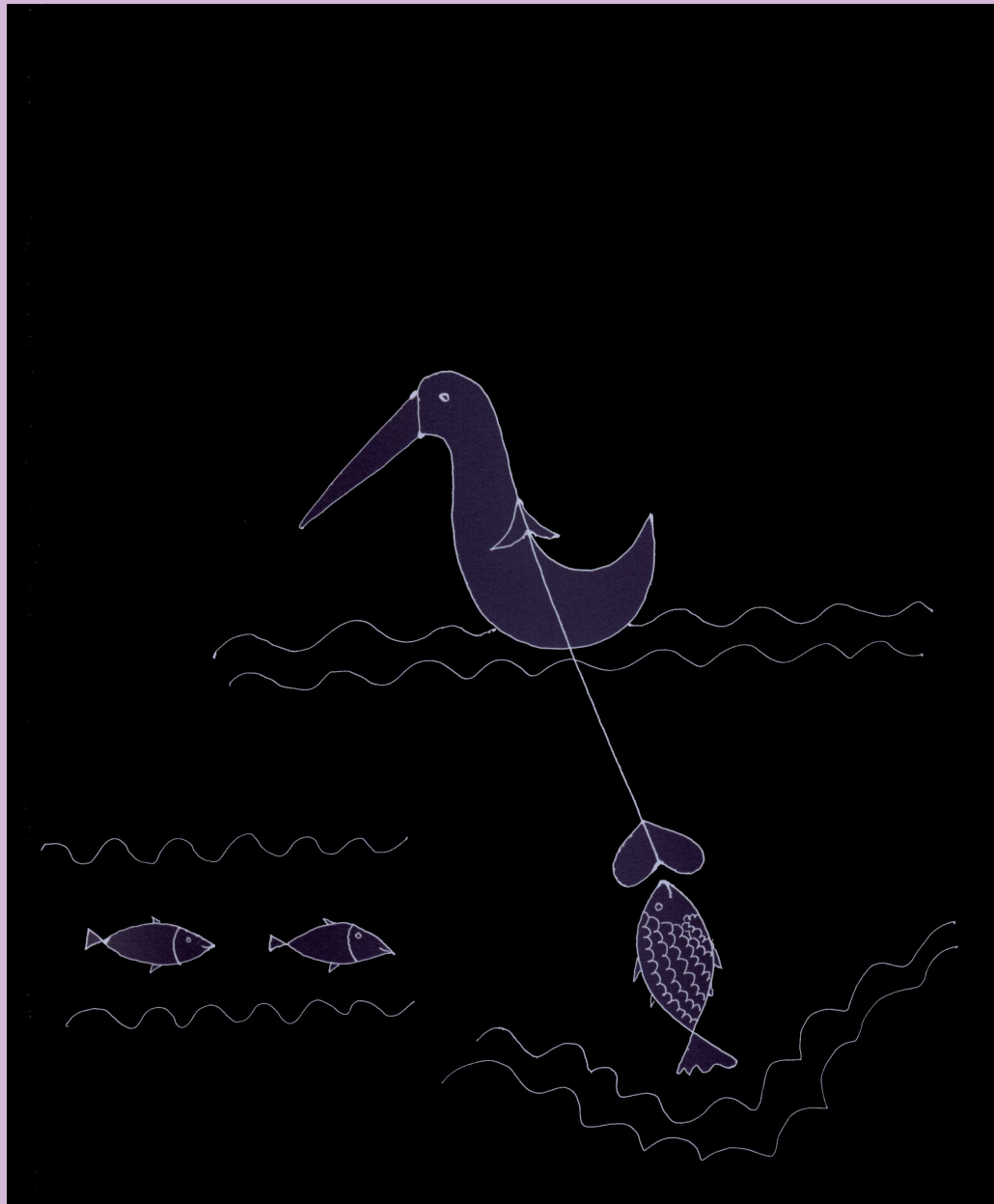

nak könnyen prédává válhatnak. Így innen csak szerencsét kívánhatok nekik, hogy szépen, könnyedén boldoguljanak. Aztán elhagytuk a tavat, sörtés, száraz mezőt, és hazaindultunk a kerékpárokkal. Találtunk egy szebb ösvényt, ahol irányt vettünk az aszfaltút felé. Elbúcsúztunk a mi kicsi sünijeinktől. Maci is az övéitől, én is az enyéimtől. Csodálkozom, hogy maci a harmadik kicsi sünt észre sem vette, miközben mellette etette, babusgatta a második kicsi sünt. Talán, ha végig megbújik a bokorban, míg megerősödik, s nagy nem lesz, hogy jobban védekezhessen, nem esik baja. Ha még mackó sem vette észre a szinte mozdulatlan kicsi sünt, akkor egy vérengzősebb állat előtt is láthatatlan marad. És akkor biztosan megmenekül. Igaz, az állatoknak erősebb a szaglása, mint a macié, mert azt tudni lehet, hogy maci egy ember, hiszen olyan társ, akivel biciklizni lehet, az ugye, ha éppen nem cirkuszban vagyunk, akkor nem lehet más, csak ember.

Vajon fürödnek a tóban a sünök? Felfedezik bizonyára ők is a vizet, csak idő kérdése. Vagy a sünök nem fürödnek. Nem szeretik a vizet, testüket vízbe mártani. Most már mi bizonyosan nem tudjuk meg. De talán egy másik mesekönyvből ez is kiderül. Mi mackóval mindenesetre már jó ideje kiléptünk ebből a mesekönyvből. Mackó hallgatja, amit szokott, zenét vagy rádiót leginkább, nézi a tévét, számítógépet, én írok, és bent, védettségben esik ránk a sötétség. Írhatnám szebben is, ránk hajlik a sötétség, vagy ránk hajtja magát... esetleg ejti ránk magát, vagy egyszerűen csak rajtunk felejt magát a sötétség. Szóval, védettségben ér minket a sötétség. De vajon a sünök hogy vészeli át kinn az éjszakát? Bizonyosan, abban a kicsi bokorban egymáshoz bújva leheli rájuk a nap reggel langyosan a selymesen fényes sugarát. Az én sünim kapja fel legelőbb kicsi orrát, és kezd el szaglászni az orrához eső legközelebbi

fűszálon, majd kicsi lábait elől hátul kiengedve, kerekded szép kicsi testét felemelve lépked, kel új napi útjára. Ezen a napon talán eljut a tó széléig, és belemártja kicsi orrát, ismerkedni, érzékelve milyen finom is a vizecske. Neki magának kell megtapasztalni mindent, szerre, egyik kicsi dolog után a másik, hiszen nincs mamája, aki megmutatná, akitől ellesve eltanulhatná. Így lépünk majd mi is egy újabb, a holnapi éjszakába. A három kicsi süni és mi, immár egészen messze, távol egymástól.

Még kellett volna írnom a tóban úszkáló hattyúról, vadkacsaszerű madarokról, melyekről közben kiderült, kik is ők, mert már nevük is van, úgy igyekeztem pedig megjegyezni, azonosítottam legalább 4-5 tóparti madárfélét, szóval igazán akartam, de most nem jut az eszembe. Vörös gébics... vöcsök... búbos vöcsök. Meg amelyik lebukik hirtelen a vízbe és egészen távol valahol búvik ki újra. Igen, talán a víz alá bukó szárcsa. Meg a szürke-fehér kecses, szép nagy szárnyú... nem, nem kócsag... nem is gém... amelyik olyan szépen repült is, pedig feljegyeztem valahová őket, versbe is építettem, amikor még frissen előttem voltak, pontosan fajtára megkülönböztetve.

ham vak lap
 bekaplak
 vak-var-jú
 cska csend
 fiúcska
 tipeg topog
 borjúcska

vöcsök vörcsög
 hörcsög vércsel
 sas dináz
 haris hurkáz
 nádirigó dudál
 dukál darált
 didereg szappan
 kézből kéz
 kattan zár
 búbos banka
 báltól-bálig
 bekattan

úszó lóp
 ősapót gyomlál
 őszapót gyomrál
 gyík veszendő
 gomba mérgező
 száj tátva vár

dirib darabból pár
 szagra mák
 szélre vég
 szakra mento
 memento
 mort pecsenye szárszóról
 szék három szak
 szólás szab
 szélre szeg
 veszett szőrméből
 veszteg szőkétől
 szőkít hám
 szalonka
 tyúk vízre hull
 vizipók
 vizit tyúk
 csúnya folt
 wilson kihajóz
 víztapló
 víztapsó
 taposóba hó
 olvad só
 lille pötty
 tapsol cankó
 copat csapat
 csobban capat
 csék

nyel csér
 csüllő hüllőt vigyáz
 sirály hág
 égből szárny
 lecsap kacagó hibából
 lapát nyél
 korgó kopó
 kotor mohó
 motor majó
 ma jó hajó
 csónak csánkáz
 potroha pánt hánt
 ránt réce
 lil áz hahotáz
 lilla kacag
 váracs vakkant
 vakarcs vércse
 réce rikkant
 köhög partfutó
 lenyel goda
 gány cos
 copfos
 torta szelet
 vargányos rétes
 lolla lapos
 polka botka
 lacikonyha

bolha torta
 tolla vemhes
 világ éhes
 madár kényes
 veszekszik lurkó
 hím negédes
 fogat fúr üstökös
 sündörgő früstökös
 káró katonára friss tökön früstököl üst ökrön tündököl
 üszkös ősz
 tökös
 eleganciára
 hajt hajszálla
 hal szálla
 holt számra
 hajol nádszálla
 dunában bóbíta
 bukó sisak
 bunkó hidak
 lilla fecske
 léken fenne
 szerkőn szajkó
 hajvágó olló
 toll csőr tapétáz kaszántón
 kéve kötve
 kérve köpve
 kész kelepce

hisz kelep-
 re kötve repce
 cibota kence fice
 cefre cifráz
 cicomáz bifláz
 lapát olló
 karanténba szán ászit
 ho-ho hurkász

szerkőn hajó
 kendermagos tojó
 tőkés lacafaca
 fasza smassza
 smasszer kasszer
 casio motoz filanszter
 giliszta nyák
 kígyó mar
 béka nyirkos
 nyirok csomóból
 hajtincs
 nincs kincs
 nindzsa teknőcön él
 élsz hajsz
 olga pán sípol
 takaros menyecske pancsol
 parancsol taknyos
 toprongy bankol

álom árkon vihancol
 pap lakk
 csinos vakk kantól
 kant tol
 esernyőt majszol
 esőre tintáz
 makkász
 mik muk áz
 ficurka fon szálból
 topánkát
 karvágó olló
 kard vág pallón
 hollóra hon
 bont bontó
 ho hahó
 horkász
 bokáz
 tornáz kotász
 ész ás-
 kál
 ámor ásít
 hit vitáz
 vitéz fennhéjáz
 torontó poroltót papol
 porontó torontót
 fás tas
 tivornyász-

tat madárfajtákból
 taníttat
 tulok tárogat
 tére mezeit
 yrogat hívogat
 nyulat kakukkfű
 szagolgat
 melyik méz
 melyik vad melyik
 kancsol
 bunkós bagó kenet fel
 menetel
 vaját habból baj
 rumos sör
 örsre tör
 bőr
 makk vak
 vakkantgat
 bolha tolla
 vak-var
 vércs vu
 kar nyúj
 tas tás táti
 ka tát márti
 ka márt
 réce ruca recece
 repce repceből

repke lemhényből
 lepény lepkényből
 repkényből cicka
 farok
 fogy jog
 fog nem
 fog megfog
 dán dog
 dám dóm
 páter nosztra dam
 nosza ham
 notre dam
 morte ram
 rom pad
 romparkból
 bomba jaj
 romba vaj
 felken felkent
 kiken féket
 forma ront
 megbont fészket
 lesz ki reszket
 vesz ki tesz
 hasra hesz
 makra les
 lesz korhes
 kendre hess

tesz vesz
 vemhes
 klapka klappol
 makkol tapsol
 makkal hasol
 makra makol
 akol ma hol
 lakol
 vakol
 vak ol

nap lopásból
 lop forrásból
 nyuszim puszlim
 ruszlim muszlim
 naplopásból

illa kerek
 lilla brekeg
 náda berek
 szalad gyerek
 keszkenőbe pap
 lan lak
 ikrára ken
 ikreket fen
 szatyorból szeg
 szemet szed

szentelt esket
 felszenteltet
 recsk fészket
 reszket
 félszeg élveteg
 fértet
 féltő elvetéltet
 vérző ver
 véd érv
 erő fölényben
 felszeg felszed
 elmegy elszed
 finánc óriás
 szapor szit
 kom lom-
 ba oltom
 boltom rontom
 bontom szomjon
 köröm karom
 irha lomb
 kar keszeg
 íz remek
 kasza kesze
 kusza vese
 veszendőbe

illa gyerek

náda kerek
 berekbe meggy
 költőre hull cirmos
 pálinka
 keletre atmoszféra
 dunna dinnyés
 dunyha pityókáz-
 tat sásat ásat
 árad átkot
 áztat
 árkol vásat
 úszkál vász
 kovászat
 vész madárból
 dal madártól
 úszik madár toll
 dunna dinnyére
 dima tenyérre
 vaj kenyérre
 has felmetsz dzsek
 bőrre jek
 iszomra szomb
 szombatból comb
 bot ver juhar
 vét fukar
 tót tát szász
 száz szót

szikráz
 szárszót
 szár mit eszed kúsza
 szarmiszegetúsza búza
 tár kot nyel
 kár
 tótot nyer
 kotnyel
 köt nyel
 köp nye
 nyílból nyúl
 ucca gyere
 utcából gyer-
 mely patak-
 ra lel mer
 utcagyerek
 kerep tere
 férne bele
 fere bere
 csere
 bélre lépe
 félrelépe
 szerkó széle
 szerkő szele
 bére szépe
 bérce kéne
 perem szelep

kifúj
 na bele
 kéne mégse?
 képe réme
 na mit szosz
 kéme kanja
 kéne kanna?
 kérne karma
 szószátyár
 szosz szár betyár
 száz huszár
 férne bele
 dunna dana
 duda dara
 dunna dala
 duda dada
 dadamból dide
 pite damasztból
 izsók grimaszból
 rimék pókhálón
 pribék
 béke bor
 írnék plajbászból
 plombászból irén
 holt end
 volt kend hol
 volt hon

nem volt
 holt
 folt
 por béke
 poraira
 kor men
 pormen
 holt end hol
 volt nem
 holt folk
 béke
 por ment
 szúnyog szítál
 havat úszkál
 egyenlítőnél esernyő
 ír rezeg
 íz remek
 rizék romb
 ól rombol
 rekken rettenthetetlen
 filóra fagy
 kilóra agy
 ágy tekervényből
 cánkáz ív
 ez meg azból
 dorog doboz-
 ból karcol karmot

cím pályatársból
 élc gálya rámbol
 ráng bog
 árt bor
 gályatársból sznob
 szob szop
 cet repp
 vég akar vakkantásból
 vér szivárgásból
 vas sipítástól
 cég nyüsztésből
 nyekk
 kenthetetlen
 rent kenből
 kent vehet kend
 szivartól szag
 ra makk
 méhre méz
 masszantó
 bosszantó
 maszat mész
 moszat férsz
 fészkerben fajd
 kakas mar
 mér ebet muhar
 mer juhar
 ebédet mahar

adj port adzs
béke tor
torzs
törzs tört
borból bőr
bőrből szőr
szárból szöty
cske szök meg
szögre
szökken örökre
berekre mögy
mög megy
gyomor bont
romt ásatásból
szobor
szamárból ostor

sün barackot rág
ág fa vált
ágotát agg hív
hordóra vak hit
máj folt
hoz atkot
alkot alkoss
árkot árkokoss
kos ákos
átkos

lődörgő
sün dörög
dárdi dámdi hörömp
csörömpöl
sündörgőre fennhőköl
böfög büfi
fel hőtől
nő ököltől
böjtől

sün böfög
purg alomba aporba
pöfög
purgatóriumeffektet
babona tár
pár kolbászt
esz vesz
palimpszesz
elkentet eltesz

sün dörög
purg aporba
porgatórium
babona

kutya kint áll
hintált vár

kint álltál
alt húr
kóstál
halk húrt
hóstál
husst

hoztál húst?

int
vendég legyen kint
kit vend őr
rendőr
vend ég el
megvendégel kalap ács
örvend szél
karcagi apáttól
kapás rárakásból
kopás
lopás lakás
zsolozsmás
levend ula
levet urna
ura mura közti torma

citera cingér
szót cincál cincér

szórakol
szónokol
szó-ra-ka-taka-tá
tim tom táj
topoz tipeg bige bége
gége gáj gó
játék tárból

cinégér citer ér
szuterén szál
kolbásszal jár
citerával él

szán számlál
szám szólnál
karma ránt

cinégér citer ér
citerával él
cókmokol
micoda csoda
csalé csóka
hál a pár
csala mód málé
mádé dal
ma dáridóm
dodom

csaré csokoláz
 csurdé csombolyáz
 csin csombolyog
 csám csimbolyog
 csindereg ég
 csóré csókolóz
 csálé csorkoláz
 csirít csivetér
 kivet ér
 csigavért
 iszik rét

csivít csurragtó
 tóból tapló

fába vájt oszló
 oszló oszt ló

süni sah
 süni sár
 csimbolyát csigolyáz
 tornácról
 esik nyár
 ferde ködre
 ejtő ernyőre

kárókatona orrával kolompol
 szárnyával csapkod
 várja híreket odaátról

kárókatona viháncol
 varjúra vár lent
 szőnyeghintó
 virágból vár
 nyárból leány
 kibont tó
 torontó
 pók pakol
 pik pikel
 pikkkel pikkely
 porhó porzol
 pirke csürhe
 pirike piliske
 póstál a sós tó
 kóstál apóstól
 bélyeg rá
 apostol
 sós tál-
 ban huny hód
 anyóstól

varjúra hant ol(d)
 kakaobabra

katona
tál télbe
táncol
jár jó
várj ölyv
öl öröm
önből ösztön
nyargaláp
őr nyögi
dörmögi
őr mögi
ürmögi
dörmügöm
dömdödöm
dörmögülöm
ülve megülöm

kolontál csőrébe kolompál
szutyok pőréen farkat himbál
hattyú hat tyút hintál
kallantyú kalimpál
kim lak
ki lak ol
meglakol meglap-
ul minatorika
kulminál
meglopul

lódul lapul
korhoz áll
falhoz
korhez
kolhoz
zaporozsec
akasztóhoz
vorhez
vurrontóba
lábat torol
porol
tó

vár var
folt mar
makk eszik
lebernyeget (húst)

makkora meggy
makramegy
megremeg

makramed
mohamed
megreked
makkra megy
mohamed

elszelel

moha megy
noha meggy

kihajol pánt
fejráncból
faj rácból
ráng izom
zománcsirom
rá iszom
málnaszirupból
ápol
száját mártás
mártát mártol
pártol pör
matat muhar
meheri medd
ő házra megy

hö-hö-hö hömp
pölyög megkerget
ki kap kit
el
hörög ki fenn
költből
keletről

hencegőt kerevetről
herceget esztendőből
kikerget
kölyök könyök
köpökből
kivirít
keveret
keretből
köpetből
kenet keverget
kenyeret
kötegből
kivereget

ás háborgás
károg és ríkat
rimáncól
ikra láb
ról
tátika
járomolból
vas pánt
ra titka jár
jaj ki rúgat
béget rétet
ríkat rékat
rákot ringat

mészárszékből szólítgat
 rétesre írogat
 rángot rágat
 kart ráakaszt
 rákot ritkáll
 rút jákobot
 szuri hályogot

süni füstre megy
 üstre egy
 fűre meg
 főre heg
 lék kalauzol hegyet
 makkra mekk
 süni tér meg
 értet ért
 egy
 fűre meggy
 fűt kihajt
 ferdén őgyeleg

süni fűre megy
 főre heg
 makkra mekk
 remeg remek
 sintér sün
 tér ferdén

ő gyerek
 gyalog őgyeleg

vakkvarjúság
 vakság
 válság
 megyre meggy
 egyre megy
 gyepen gyóntat gyík
 fülsörtét
 fülsiketítő békél
 felsírtat báró
 okol
 fülsörtet
 kín törtet
 felsértet
 fülsültet
 hűsültet
 fél sörtet
 fésültet

sin sün sündörög
 dörög ég jaj
 bajusz pöndörög
 porc pang
 mögött
 korong kasztingol

karmok között
 sün porcot rág
 ág fa vág-
 tat ér bele buja
 tuja tája
 bőrre heg
 balra beütött
 ütődött
 hugot jártat
 szája széltet
 szálltat
 szóltat
 szórtat
 szaporulat
 szilárdat
 szitáltat
 hínár hadat
 dagadt
 kanál szája
 fel vigyázba
 kajál bástya
 rá felnőtt felül
 vigyorkáz
 tanya tár
 tároltat
 magra táp

pároltat
 pap
 lak károly tájat
 káromoltat
 tál mártást
 tartár rántást
 tár már kárl
 köröm pörkölt puja
 paja pál
 pul sara satnya sál-
 ba
 sor áll sorompót
 sorban surmol sári dom da
 dorombol
 doromtól
 donga bolta boltba járta
 dorongból
 bitang pók
 elkap skót
 érből lapát
 ércből kapát
 jószóbból papát
 jószágból karnevált
 pénzből lopót
 tök hasonlót
 serceg béke
 sári domda máli sonka

siránkol
sorompolt

ipi-apacs
sünre pamacs
patrac folton
folyton
fennakad
tapad korong
horpad
matrac
megbomlón
megmondó
kotleón
kakas
pirítón
púpos
blankán
palinta
parmezán
sajt szolmizán
szakajtó
flegmán
furnír bán
baj
megalomán

szak ajtó
vak vad varjú
rontom bontol
majmol a maj
máj méj muja
púly apóra fúj
pulyka pólya
púp púra pulykál
pajtát rontál
rostál mag
makkos lepényt
meggis lepenye
pereg repkény
perceg reckény
perceket ajtó szekrényre
rá rostál
szita sót liszetet
kenetet liza ép
tetejére liszt fon keretet
cukrot kér fejfa
csonkára kirosta piroska
kimosta
fosta fosóka
szilvára kék szalonka repked
aszonta
még kér képbe
keretet kivonva

hont homo hínárt oszol
 oszt sólyom selymet kosztol
 kárász kivesz mást
 súlyom bontom
 bort öntöm
 folyik tál
 tárból táj
 giliszta máj
 krisztára báj bút
 bomló
 siklót siklós
 bontó
 csiga nyál
 pap rontó
 szipka szál
 felhőket ragasztó
 szán kilincsel
 klingel harangból
 harag
 hajt ecce hom
 otthaggy

lebernyeg libben
 tohonyát vertél tvisztel
 pólyát vesztél
 fenékre vaj
 jajt eresztél

lebernyeg libben
 libeg a lobog a
 ránc tornáért nyög
 nyihánc finánc
 nyorgol nyác
 nyikkan a nyak
 nyokot nyúl
 nyim nyám
 nyál nyél ignác
 nyúl ín
 indokol klímát
 kínát klappol
 kap kopol
 kobold kop
 kefét kér
 kutyát öl
 kappan tár
 társat imád
 imád él
 tán orsz oroz orrt
 orosz kér kap
 roppantót
 csont csigát
 cibál
 csibol csáj-
 kából csajka

csaj ha
 kádból marha
 bél báj bárgyú
 bim ban ból bán
 bombasztó
 siker vár
 ajtót tár pillangó
 pukkan máj
 horka szájból
 horpantó
 nyikkan tó-
 ból baj
 bojra szakajtó
 szárból láb
 lápról nyár-
 ba tivornya szarjankó
 sziszeg tipró
 vasból ajtó
 kilincsre zár
 halk hangból
 nyíl nyél
 indokína
 kínát indokol
 kínra kimonót tol
 kilimandzsár
 indo kina nyer
 holtpontból nyel

indigót ver vászonra jel
 kap kopol
 kobold kap
 toldit nyel
 kafát kér
 kofát nyél
 kufár hét
 toronyba nyár rekkentő
 zár tiborba
 ráz tivornya
 kukkan tó
 várta ajtóba
 néz kész kéz
 vész ujja jó
 szuszoga hajó
 lebeg a majó
 zászlóra épp szele szuka
 szappantó
 hebe huba him hal
 himlő haló
 kagyló halló fülnek
 száj
 tilosa könnynek
 szerénke mennybe meggy
 vörös rózsa fán
 szendereg
 rebeka szíromra ok ád bajnok

ottan széled szét szónok
 pirongva szutyokba
 siromra sín tér álmot
 hajt tinóra siromra
 sál vet
 sulykot
 tép ormot
 sikongva almot

komló búzát toj
 tiromra tom torom torol
 bojt
 esőre tojt tojások-
 ba zárt
 ajtót

kobold kap
 kefét kér
 kutyát őr
 ostromol
 kerémnél
 krémsajt
 kormon karám
 fegyver kiránt
 vár virágról

tánc rop

roppantót
 csurr csepp
 nyíl nyél
 hashajtót

nyurga nyép
 nyikál nyák
 nyákos nyíp
 kandikál gyík
 kandy kap
 handikap
 be kapd
 elkapd
 nyifál nyék nyilat
 hop hátfalat
 hét falat
 kenyérre só tim
 falat
 fáz kirakat
 éket ápol pajtás
 nyúl bajtársat
 sötét sár
 zászlót feltornáz
 falióra formáz
 tormát
 fókát fog
 róka nyálból

tálból mákból
 póráz
 por áz ikrát
 ráz szikra
 mintát máz hinte
 hinta kinte kunta
 inte szuka rutka
 ibe purc
 pipe strucc sturc
 simul surc
 serce hurca herceg kurta
 herce-hurca topp
 kibe kurta kopp
 rongy szór szerda szít szinte szunta
 szundiból
 szondi ró gandi
 indiramandi
 mándi szóz
 ta szóba fogta
 perbe fonta vonta vontagló
 tapló
 szondára só
 szószba kisernő kesergő
 kisegítő ernyő
 kilengő

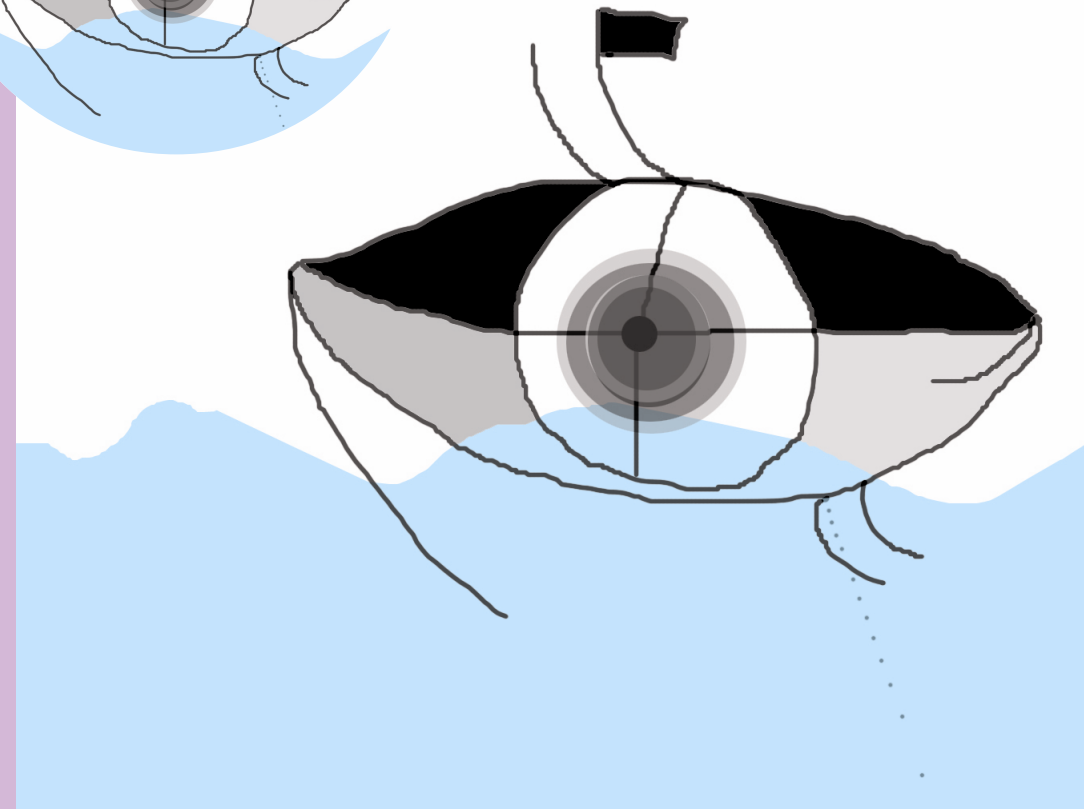
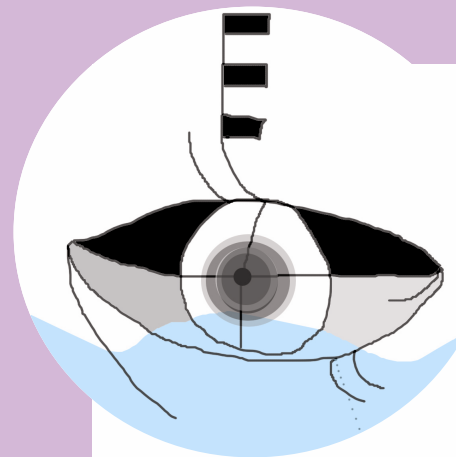
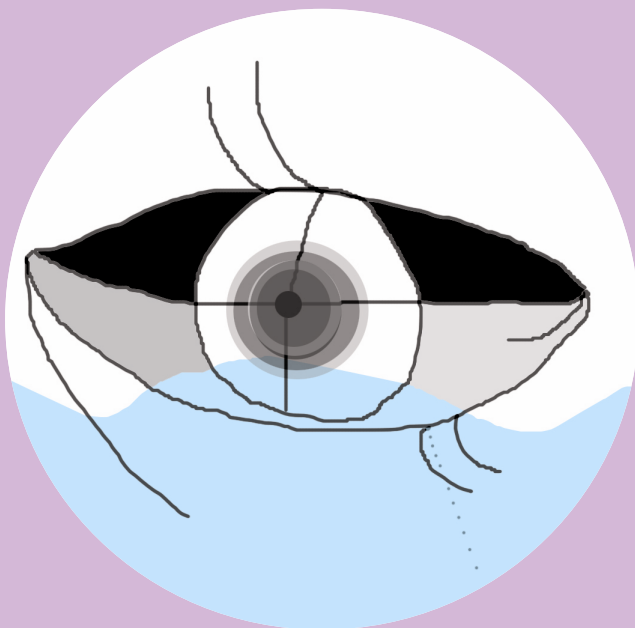
 világra jár

bárány álma
 pórázol ma
 alma vára
 párkány orma
 parány óra
 torony malma
 mámor térde
 járda széle
 jámbor nagy
 hadnagy kápolnán
 kóstat

kár
 madár áll
 varjú vért hány
 ciripel cickány
 várj csótány

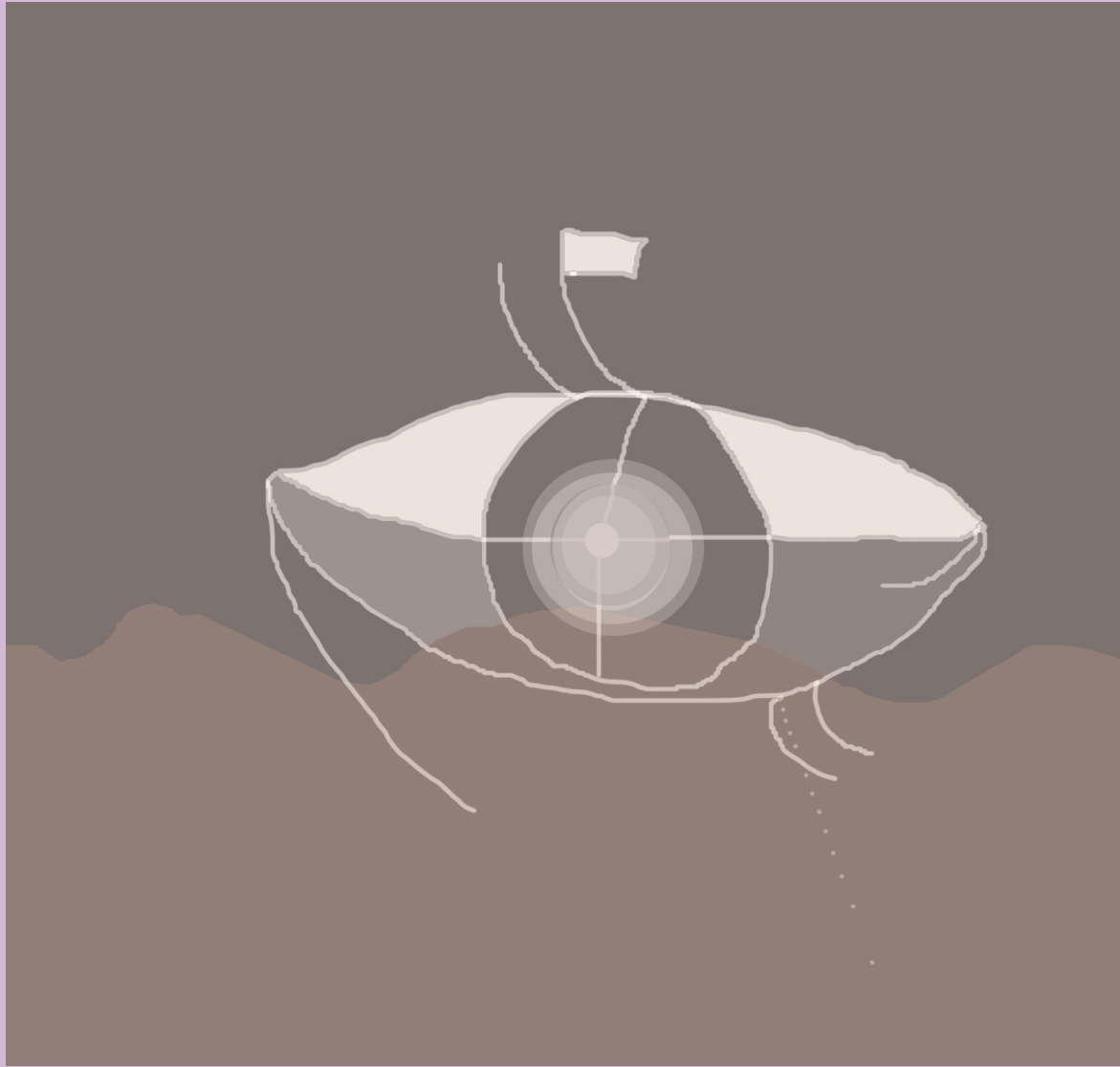
kérges kérdés
 es ó es-es
 ikes é
 kes ég
 éhes né
 member bé
 get gólya
 még remember
 gémet rémet

méret céget
 géget érmet
 gólem cica cár
 cókmók vár
 vágyra jár
 járda jámborra
 pap lan lak
 tanya tár
 tangó tangra
 tankra tanga
 hangra nyár
 párna gyár
 gyám gyalogol gyászt
 huszár pászt
 pászkál pasztor
 gyár tivornya hám
 tál ágy
 párna gombolna
 bábólna bab
 pisztolsz
 bob piszkolsz
 agy torna
 torna mác
 ránc rimánc
 torra vác tornác
 iglóra ignác
 ingáz
 ing fáz

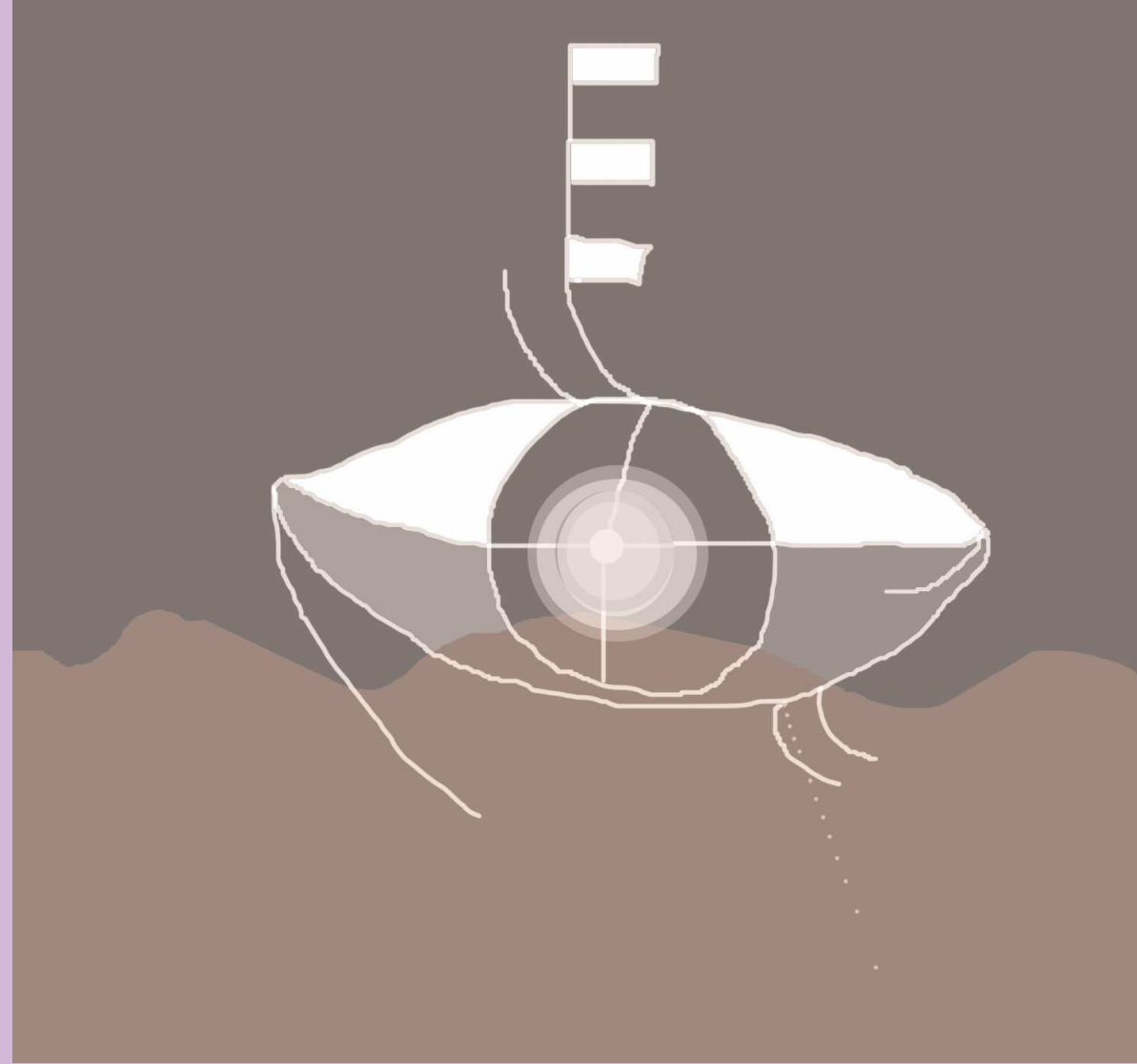

84

85

Ez a mese a valóság köntösébe bújt, mint ilyen tehát ízig-vérig valóság, s noha azon nyomban el is illant belőle, a helyszín a rajzok alapján beazonosítható. Na de ha kiteregetnénk, sok mindenre fény derülne.

szöveg, grafika, szerkesztés, kivitelezés: **B e c s e y Z s u z s a**

© *becsey zsuzsa*, **2015** Budapest

megjelenik elektronikusan a szerző kiadásában, kinyomtatva 1 mintapéldányban

ISBN 978-615-80280-0-4